

ئۆزەير ئەلەيھىسسالام

ئۇلۇغ اللہ بەقەرە سۈرىسىدە مۇنداق دېگەندى:

﴿ياكى سەن تام، ئۆگزىلىرى يىقىلىپ ۋەيران بولغان (خارابە) شەھەر (يەنى بەيتۇلمۇقەددەس) دىن ئۆتكەن كىشىنى (يەنى ئۆزەيرنى) كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇ (ئەجەبلىنىپ): «اللہ بۇ شەھەرنىڭ ئۆلگەن ئاھالىسىنى قانداق تىرىلدۈرەر؟» دېدى. اللہ ئۇنى يۈز يىل ئۆلۈك ھالىتىدە تۇرغۇزۇپ ئاندىن (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن) تىرىلدۈردى. اللہ (پەرىشتە ئارقىلىق) ئۇنىڭدىن: «(بۇھالەتتە) قانچىلىك تۇردۇڭ؟» دەپ سورىدى. ئۇ: «بىر كۈن ياكى بىر كۈنگە يەتمەيدىغان ۋاقىت تۇردۇم» دېدى. اللہ ئېيتتى: «ئۇنداق ئەمەس (تولۇق) 100 يىل تۇردۇڭ! يېمەك ئىچمىكىڭگە قارىغىنىكى، بۇزۇلمىغان؛ ئېشىكىڭگە قارىغىنىكى (ئۇنىڭ سۆڭەكلىرى چىرىپ كەتكەن). (ساڭا يۇقىرىقىدەك ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلارنى قىلغانلىقىمىز) سېنى بىز كىشىلەرگە (قۇدرىتىمىزنىڭ) دەلىلى قىلىش ئۈچۈندۇر. بۇ سۆڭەكلەرگە قارىغىنىكى، ئۇنى قانداق قۇراشتۇرىمىز، ئاندىن ئۇنىڭغا گۆش قوندۇرىمىز. (يۇقىرىقى ئىشلار) ئۇنىڭغا ئېنىق بولغان چاغدا (يەنى ئۇ روشەن مۆجىزىلەرنى كۆرگەن چاغدا)، ئۇ: «مەن اللہ نىڭ ھەممە نەرسىگە قادىر ئىكەنلىكىنى بىلىدىم» دېدى.﴾

ئۆتمۈشتىكىلەر ۋە كېيىنكىلەرگە ئايانكى، ئۇلۇغ اللہ بايان قىلغان بۇ قىسسەنىڭ قەھرىمانى ئۆزەيردۇر. ئۆزەيرنىڭ ئىسرائىل ئەۋلادى پەيغەمبەرلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكى سۆزلىنىدۇ.

ئۇ، تەۋراتنى يادقا ئالغان ئىدى. كېيىنچە ئۇنىڭ بېشىغا ئاجايىپ بىر ۋەقە كەلدى. اللہ ئۇنى قەبىزى روھ قىلىپ، 100 يىل ئۆتكەندىن كېيىن قايتا تىرىلدۈردى. ئۆزەير ئۇخلىغان بۇ 100 يىل داۋامىدا، تەۋرات كۆيدۈرۈلۈپ، بەزىلەرنىڭ يادىدا ئازراق قېلىپ قالغان ۋە بۇختۇنەسىرى ئۇرۇشى بولۇپ ئۆتكەن ئىدى. ئۆزەير مۆجىزىسى قەۋمى ئۈچۈن ئېنىقلا بىر پىتىنە مەنبەسى بولاتتى.

...

ھاۋا قاتتىق ئىسسىپ كەتكەچكە، جىمى جانلىق چاڭقاپ كەتكەندى. ئۆزەير جىمجىت يېزىسىدا تېنچ بىر كۈنى ئۆتكۈزۈۋاتاتتى.

ئۇ بېغىنى سۇغۇرۇشنى ئويلىدى. ئەمما باغ يىراق، بارىدىغان يولمۇ جاپالىق ئىدى. بۇ يول ئارىلىقىدا ئۆتمۈشتە ئىنسانلار ياشىغان، كېيىن ئۆلۈم كېلىپ مازارلىققا ئايلانغان

بىر شەھەر بار ئىدى. بۇ يەردە ھاياتلىقنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرى يوقاپ، ئورنىنى قەبرىلەرنىڭ جىمجىتلىقى ئالغان ئىدى.

ئۆزەير كۆڭلىدە باغدىكى دەرەخلەرنىڭ سۇسىراپ كەتكەنلىكىنى ئويلاپ، ئۇلارنى سۇغىرىش ئۈچۈن باغقا بېرىشنى قارار قىلدى. ئىسرائىل ئەۋلادى پەيغەمبىرىدىن بىرى بولغان ھاكىم (ھېكمەت ئىگىسى) ۋە سالھ (ياخشى) قۇل، كۈن چىقىش بىلەن تەڭ ئېشىكىگە مىنىپ يېزىسىدىن سەپەرگە چىقتى.

توختىماستىن يول يۈرۈپ، ئاخىرى باغغا قايتىپ كەلدى. دەرەخلەرنىڭ قاغىراپ، تۇپراقنىڭ سۇسىزلىقتىن يېرىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، دەرھال باغنى سۇغاردى. ئاندىن ئازراق ئەنجۈر، ئۈزۈم ئۈزۈپ، ئەنجۈرنى بىر سىۋەتكە، ئۈزۈمنى بىر سىۋەتكە سېلىپ، باغدىن چىقتى.

ئۆزەير ئىسسىقتا ئېشەك ئۈستىدە كېتىۋاتقاچ ئەتە قىلىدىغان ئىشلىرىنى ئويلىدى. تۇنجى بولۇپ تەۋراتنى يوشۇرۇلغان يەردىن ئېلىپ چىقىپ ئىبادەتخانىغا قويماقچى بولدى. ئاندىن كالىلارغا يەم - خەشەك ئەكەش كېرەكلىكىنى ئويلىدى. دادىسىنى كۆرگەندە تاتلىق كۈلۈمسىرەيدىغان كىچىك ئوغلى ئېسىگە كەلدى ۋە تېز مېڭىشقا باشلىدى. يولنىڭ يېرىمى تۈگىگەندە قەبرىستانلىققا يېتىپ كەلدى. ئىسسىقتا تولا يول يۈرۈپ ھېرىپ كەتكەن ئېشەكنىڭ تېنىدىكى تەرلەر قۇياش نۇرىدا پارقرايتتى. ئىشەك خۇددى سۇدىن چىققانداك چىلىق - چىلىق بولۇپ كەتكەن ئىدى.

ئېشەك قەبرىستانلىققا كەلگەندە مېڭىشنى ئاستىلاتتى.

ئۆزەير كۆڭلىدە: بىر ئاز دەم ئېلىپ، چۈشلۈك تامىقىمنى يەۋالاي، ئېشەكنىمۇ دەم ئالدۇراي! - دەپ ئويلىدى.

ئۆزەير ۋەيران بولغان بىر قەبرىنىڭ يېنىدا توختاپ چۈشتى. پۈتۈن شەھەر خارابىلىققا ئايلانغان قەبرىستانلىقتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇ ئېشەكنى ياندىكى بىر تامغا باغلاپ قويۇپ، ئۆزى سايداق يەرگە كېلىپ ئولتۇردى ۋە يېنىدىكى تاۋاقنى چىقىرىپ ئۈزۈم سىقتى. ئاندىن قۇرۇق ناننى ئۈزۈم سۈيىگە چىلدى.

ناننىڭ ئۈزۈم سۈيىدە يۇمشىشىنى ساقلاپ ئولتۇرغاچ ئەتراپىنى تاماشا قىلدى ۋە قەبرىستانلىققا قاراپ خىيالغا چۆمدى. پۈتۈن ئەتراپ جىمجىت ئۆلۈك ۋە خارابىلىكتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۆيلەرنىڭ كۆپ قىسمى ئۆرۈلگەن، يېرىلغان تۈرۈكلەر ئاستىدا قالغان ئىدى. ئەتراپتا كۆرۈنگەن بىر قانچە دەرەخ سۇسىزلىقتىن قاغىراپ كەتكەن ئىدى.

بۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان جەسەتلەرنىڭ سوڭەكلىرى تۇپراققا ئوخشايدىغان نەرسىلەرگە ئايلانغان بولۇپ، قەبرىستانلىق تىپ - تىپىچ، ئەتراپتا جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرەتتى.

ئۆزەير ئۆلۈمنىڭ دەھشەتلىكىنى ۋە بۇ خانىۋەيرانلىقنى كۆرۈپ ئۆز - ئۆزىدىن سورىدى:

﴿اللّٰهُ بۇ شەھەرنىڭ ئۆلگەن ئاھالىسىنى قانداق تىرىلدۈرەر؟﴾.

اللّٰھ ئۆلگەنلەرنىڭ سۆڭەكلىرىنى قانداق تىرىلدۈرەر؟ - دەپ سورىدى. ئۆزەير اللّٰھ نىڭ بۇ سۆڭەكلەرنى تىرىلدۈرۈدىغانلىقىدىن شۈبھىلەنمەيتتى. ئۇ پەقەت بۇ ئىشقا ھەيران بولغانلىقى ۋە ئەقلى يەتمىگەنلىكى ئۈچۈن شۇنداق دېگەن ئىدى. ئۆزەير بۇ سۆزنى قىلار - قىلمايلا ئۆلدى.

اللّٰھ ئۇنىڭغا ئۆلۈم پەرىشتىسىنى ئەۋەتتى. ئۇ ئۆزەيرنىڭ روھىنى ئالدى. ئىگىسىنىڭ ئۇنىسىز ۋە ھەرىكەتسىز جەستىنى كۆرگەن ئېشەكمۇ تۇرغان يېرىدە سۆزۈلۈپ ياتتى. ئەتىسى، ئېشەك ئورنىدىن تۇرۇپ، كەتمەكچى بولدى. ئەمما باغلاقلۇق بولغاچقا تۇرغان يېرىدىن مىدىرلىيالمىدى - دە، ئاخىرى ئاچلىقتىن ئۆلدى. ئېشەك ئىگىسىنىڭ يېنىدا، يەردە سۆزۈلۈپ ياتقان ھالدا قالدى.

شەھەر خەلقى ئۆزەيرنىڭ قايتىپ كەلمىگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئىزدەشكە باشلىدى. بېغىغا بېرىپ، ئۇ يەردىن تاپالماي قايتىشتى. ئۇنىڭغا ئائىت ھېچنەرسە تېپىلمىدى. ئۇلار ئۇنى ئىزدەش ئۈچۈن گۈرۈپپىلار تەسىس قىلدى. بۇ گۈرۈپپىلار ھەر تەرەپنى ئىزدىگەن بولسىمۇ، نە ئۆزەيرنى نە ئۇنىڭ ئېشىكىنى تاپالمىدى. گۈرۈپپىلار ئۆزەير ياتقان مازارنىڭ يېنىدىن ئۆتكەن بولسىمۇ، ئەمما بۇ يەردە توختىمىدى. قەبرىستانلىق جىمجىت ۋە سۈرلۈك ئىدى. ئەگەر ئۆزەير بۇ يەردە بولسا، ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار قەبرىستانلىقتىن قورققانىدى. شۇڭا بۇ يەردە تەپسىلىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بارمىدى. كۈنلەر ئۆتتى، ئىنسانلار ئۆزەيرنىڭ قايتىپ كېلىشىدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈشتى. بالىلىرى ئۇنى قايتا كۆرۈلمەيدىغانلىقىغا ئىشەندى. ئايالى ئەمدى بالىلىرىنىڭ ئاتىسىز، ئۆزىنىڭ تۇل قالغانلىقىنى چۈشىنىپ ئولتۇرۇپ ئۈزۈندىن - ئۈزۈنغا يىغلىدى.

ئەمما ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئازابلار يېنىكلەپ، كۆز ياشلىرى توختىدى. ئىنسانلار ئۆزەيرنى ئۇنتۇپ، كۈنلىك ھايات مەسىلىلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇشتى.

يىللار ئۆتتى، ئەڭ كىچىك ئوغلى ۋە ئۆيىدە ئىشلەيدىغان بىر ئايالدىن باشقا ھەممە كىشى ئۆزەيرنى ئۇنتۇتتى. ئۆزەير ئۇ ئايالغا شەپقەت قىلاتتى. ئۆزەير شەھەردىن چىققان چاغدا، ئۇ ئايال 20 ياشتا ئىدى.

10 يىل، 20 يىل، 80 يىل، 90 يىل ئۆتتى. ھەتتا بىر ئەسىر، يەنى 100 يىل ئۆتتى.

ئۇلۇغ اللّٰھ ئۆزەيرنىڭ ئويغىنىشىنى ئىرادە قىلدى.

ئۇلۇغ الله ئۇنىڭغا الله نىڭ ئۆلۈكلەرنى قانداق تىرىلدۈرىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن، قەلبىدىكى نۇرنى يورۇتىدىغان بىر پەرىشتە ئەۋەتتى. ئۆزەير ئۆلگىلى يۈز يىل بولغان ئىدى. شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، ئۇ ھازىر تۇپراقتىن، سۆڭەك، گۆش ۋە تېرىگە ئۆزگەردى. ئاندىن الله ئۇنىڭ تىرىلىشىنى بۇيرىدى. ئۇ ياتقان يېرىدىن دەس تۇردى. 100 يىل داۋام قىلغان ئۇيقىسىدىن ئويغىنىپ كۆزلىرىنى ئۇۋىلىدى. ئەتراپقا قارىۋىدى، چۆرىسىدىكى قەبرىلەرنى كۆردى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى ئېسىگە ئالدى. ۋاھ (ئاھ)! باغدىن شەھەرگە قايتىۋاتاتتى. قەبرىستانلىقتا ئارام ئېلىپ ياتتى. توغرا... پۈتۈن بولغان ئىش بۇ ئىدى.

كۈن پىتىۋاتاتتى. ئۇ چۈشتىكى ئىسسىقتا ئارام ئالغانلىقىنى ئەسلەپ ئۆز - ئۆزىگە:

- قارىغاندا چۈشتىن تاكى كۈن پاتقىچە ئۇخلاپ كەتكەن ئوخشايمەن، - دېدى.

ئۆزەيرنى ئويغىتىش ئۈچۈن الله تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەرىشتە سورىدى:

﴿(بۇھالەتتە) قانچىلىك تۇردۇڭ؟﴾ دەپ سورىدى.

پەرىشتە ئۇنىڭ قانچە سائەت ئۇخلىغانلىقىنى سورىۋىدى، ئۇ جاۋابەن:

﴿بىر كۈن ياكى بىر كۈنگە يەتمەيدىغان ۋاقىت تۇردۇم﴾ دېدى.

پەرىشتە ئۇنىڭغا:

﴿ئۇنداق ئەمەس (تولۇق) 100 يىل تۇردۇڭ!﴾ دېدى.

سەن يۈز يىلدىن بېرى ئۇخلىدىڭ... يۈز يىلدىن بېرى ئۆلۈكتۈڭ، الله سېنى ئۆلتۈردى ۋە ئۆلۈكلەرنىڭ تىرىلىشىغا ھەيران قېلىپ، دەھشەتكە چۈشكەنسىڭدە سورىغان سوئالنىڭ جاۋابىنى بىلىشكە ئۈچۈن قايتا تىرىلدۈردى.

ئۆزەير ئۆزىنى يوقاتقان، ھەمدە ياراتقۇچىنىڭ كۈچىگە چوڭقۇر ئىمان ئېيتقان ھالدا ئىدى. پەرىشتە ئۆزەيرگە تامىقىنى كۆرسىتىپ:

﴿يېمەك ئىچمىكىڭگە قارىغىنىكى، بۇزۇلمىغان﴾ دېدى.

ئۆزەير ئەنجۈرگە قارىۋېدى. ئۇنىڭ ئۆز پىتىچە تۇرغانلىقىنى كۆردى. رەڭگى ۋە تەمىمۇ ئۆز پىتىچە ئىدى. ئاندىن ئۈزۈم سۈيىنى سىقىپ ئۈستىگە نان چىلىغان تاۋىقىغا قارىدى. ئۇمۇ ئۆز پىتى تۇراتتى. ئۈزۈم سۈيىنى ھازىرمۇ ئىچكىلى بولاتتى. يۈمشىسۇن دەپ چىلاپ قويغان نېنىمۇ ئۈزۈمگە چىلاقلىق پىتى تۇراتتى. 100 يىل ئۆتكەن بولسىمۇ يېمەكلەر ئۆز پىتى قالغان ئىدى. ئۆزەير قورقۇشقا باشلىدى.

سۈرە بەقەرە 259 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
سۈرە بەقەرە 259 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
سۈرە بەقەرە 259 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.
سۈرە بەقەرە 259 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئۈزۈم سۈيى ئارىدىن يۈز يىل ئۆتكەن تۇرۇقلۇق قانداقلارچە بۇرۇنقى پېتىدە تۇرىدۇ؟
ھالبۇكى، نورمالدا ئۈزۈم سۈيى بىر نەچچە سائەتتە ئۆزگىرىپ، بۇزۇلۇپ قالاتتى.
ئۆزەير پەرىشتىنىڭ سۆزىگە ئىشەنمىگەندەك تېخىرقاپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن،
پەرىشتە ئۆزەيرگە ئىشارەت قىلدى:

﴿ئېشىكىڭگە قارىغىنىكى (ئۇنىڭ سۆڭەكلىرى چىرىپ كەتكەن)﴾.

ئۆزەير ئېشىكىگە قارىۋىدى، ئېشىكىنىڭ سۆڭىكىنىڭ توپىسىدىن باشقا ھېچنەرسە
كۆرۈنمىدى.

پەرىشتە ئۇنىڭغا:

- اللە نىڭ ئۆلۈكلەرنى قانداق تىرىلدۈرىدىغانلىقىنى كۆرۈشنى خالامسەن؟ يەرگە قارا،
بۇرۇن سېنىڭ ئېشىكىڭ باغلانغان يەردىكى توپا - چاڭغا قارا! - دېدى.

پەرىشتە ئېشەكنىڭ سۆڭەكلىرىگە بۇيرۇق قىلدى. تۇپراق زەررىچىلىرى ھەر تەرەپتىن
يۈگۈرۈپ كېلىپ توپلاندى. ئاخىرىدا، سۆڭەكلەر پەيدا بولدى. پەرىشتە تومۇر، پەي،
گۆشلەرنىڭ ۋۇجۇتقا كېلىشىنى بۇيرۇدى. گۆشلەر ئېشەكنىڭ سۆڭەكلىرىگە كەيدۈرۈلدى.
ئۆزەير بۇلارنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتاتتى.

گۆش ۋۇجۇتقا كېلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۈستى تېرە ۋە يۇڭلار بىلەن قاپلاندى.
ئېشەك ئۆلگەن چاغدىكى ھالىتىگە كەلدى. ھازىر ئۇ روھسىز جەسەتكە ئايلانغان ئىدى.
پەرىشتە ئېشەكنىڭ روھىغا جەسەتكە قايتىپ كېلىشىنى بۇيرىدى. روھ جەسەتكە قايتتى.
ئېشەك ئورنىدىن تۇرۇپ، قۇيرۇقىنى شىپاڭشىتىپ ھاڭرىغىلى تۇردى. ئېشەك ئېچىرقاپ
كەتكەن ئىدى.

ئۆزەير ئالدىدا مەيدانغا كەلگەن بۇ بۈيۈك مۆجىزىنى كۆردى. سۆڭەك تۇپراققا
ئايلانغاندىن كېيىن، اللە نىڭ ئۆلۈكلەرنى قانداق تىرىلدۈرىدىغانلىقى مۆجىزىسىنى ئۆز
كۆزى بىلەن كۆردى. كۆز ئالدىدا مەيدانغا كەلگەن مۆجىزىدىن كېيىن، ئۆزەير:
﴿مەن اللە نىڭ ھەممە نەرسىگە قادىر ئىكەنلىكىنى بىلىدىم﴾ دېدى.

ئۆزەير، ئورنىدىن تۇرۇپ، ئېشىكىگە مىنىپ، شەھەرگە قايتىش ئۈچۈن يولغا چىقتى.
اللە ئۆزەيرنى ئىنسانلار ئۈچۈن مۆجىزە، يەنى قايتا تىرىلىشنىڭ ھەقىقىي ۋە ئۆلۈكلەرنىڭ
قەبرىلەردىن تەكرار چىقىدىغانلىقىنى ئىسپاتلايدىغان تىرىك بىر مۆجىزە قىلىشنى ئىرادە
قىلدى.

ئۆزەير شەھەرگە كەچقۇرۇن يېتىپ كەلدى. بۇ يەردە مەيدانغا كەلگەن ئۆزگىرىشلەرگە
ھاڭ - تاڭ قالدى. ئۆيلەر، كوچىلار، ئىنسانلارنىڭ چىرايلىرى ۋە بالىلار، ھەممە نەرسە

ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ ھېچكىمنى تونۇمايتتى ھەم ھېچكىممۇ ئۇنى تونمايتتى. ئۆزەير شەھەردىن ئايرىلغاندا 40 ياشتا ئىدى. قايتقاندىمۇ يەنە 40 ياشتا بولۇپ، قانداق كەتكەن بولسا، شۇ پېتى قايتىپ كەلگەن ئىدى.

اللە ئۇنى ئۆلگەن چاغدىكىدەك 40 يېشىدا تىرىلدۈرگەن ئىدى. ئەمما شەھىرى، يۈز يىل ياشىغان ئۆيلەر ئۇرۇلۇپ، كوچىلار ۋە كۆرۈنۈشلەر ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىدى.

ئۆزەير كۆڭلىدە: مېنى ئەسلىيەلەيدىغان قېرى بى بوۋاي ياكى موماي ئىزدەپ باقاي! - دەپ ئويلىدى.

ئۇ ئاخىرى 20 ياش چېغىدا قېلىپ قالغان خىزمەتچى ئايالنى تاپتى. ھازىر ئۇ ئايال 120 ياشتا بولۇپ، ئاجىزلىشىپ چىشىلىرى تۈكۈلگەن، كۆزلىرى كۆرمەيدىغان، ئورۇقلاپ بىر تېرە، بىر ئۈستخان بولۇپ قالغانىدى. ئۆزەير ئۇنىڭدىن سورىدى:

- ئى ياخشى موماي! ئۆزەيرنىڭ ئۆيى نەدە؟

- ھازىر ئۇنى ھېچكىم ئېسىگە ئالمايدۇ. ئۇ 100 يىل ئاۋۋال كېتىپ قايتىپ كەلمىدى. اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن! - دېدى موماي يىغلاپ تۇرۇپ.

- مەن ئۆزەير بولمەن، مېنى تونۇدىڭىزمۇ؟ اللە مېنى ئۆلتۈرۈپ، يۈز يىلدىن كېيىن قايتا تىرىلدۈردى، - دېدى ئۆزەير مومايغا. موماي ئۇنىڭغا ئىشەنمىگەن ھالدا:

- ئۆزەير دۇئاسى ئىجابەت بولىدىغان كىشى ئىدى. كۆزلىرىمنىڭ ئېچىلىشى ۋە ماڭالىشىم ئۈچۈن اللە قا دۇئا قىلغىن، سېنى كۆرۈپ تونۇۋالاي، - دېدى.

ئۆزەير موماينىڭ ماڭالىشى ۋە كۆزلىرىنىڭ كۆرىشى ئۈچۈن اللە قا دۇئا قىلدى. اللە دۇئانى ئىجابەت قىلدى. موماي ئۇنىڭ ئۆزەير ئىكەنلىكىنى بىلدى ۋە دەرھال شەھەرگە قاراپ يۈگۈردى.

شەھەردە: «ئۆزەير قايتىپ كەلدى!» دەپ ۋاقىراشقا باشلىدى. ھەيران قالغان خەلق ئۇنى ئېلىشىپ قاپتۇ دەپ ئويلاشتى. كېيىن ھاكىم ۋە ئالىملار يىغىلىشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزەيرنىڭ نەۋرىسىمۇ بار بولۇپ، دادىسى ئۆلگەن، ئۆزى 70 ياشقا كىرگەن ئىدى. ھالبۇكى، بوۋىسى ئۆزەير بولسا، 40 ياشتا ئىدى.

ئالىم ۋە ھاكىملار يىغىلىپ، ئۆزەير ۋە قەسىنى تىڭشىدى. ئۇلار ئۇنىڭغا ئىشىنىش - ئىشەنمەسلىكىنى بىلەلمىدى. ئاخىرى، ھاكىملاردىن بىرى مۇنۇ سوئالنى سورىدى:

- ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن ئۆزەيرنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى، تەۋراتنىڭ بۇختۇنەسىرى ھۇجۇمىدا يوقاپ كەتكەنلىكىنى، ئۇ تەۋراتنى كۆيدۈرۈپ، ئالىملارنى ۋە تالىبلارنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولسىمۇ، ئۆزەيرنىڭ تەۋراتنى يادقا بىلىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدۇق. بۇ ئىشلار سەن «ئۆلدۈم» ۋە ياكى «ئۆلدىم» دېگەن 100 يىل ئىچىدە بولغان، ئەگەر

تەۋراتنىڭ راستىنى يادلىيالىساڭ، سېنىڭ ئۆزەير ئىكەنلىكىڭگە ئىشىنىمىز، شۇنداق قىلالامسەن؟

ئۆزەير ئىسرائىل ئەۋلادى ئىچىدە تەۋراتنى يادقا بىلىدىغان بىرىنىڭ قالمىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈشنىڭ ئۈزۈلۈپ قالغانلىقىنى چۈشەندى. ئۆزەير ئۇنى دۈشمەنلەردىن قوغداش ئۈچۈن يوشۇرۇپ قويغان ئىدى.

ئۆزەير بىر دەرەخنىڭ سايىسىگە كېلىپ، ئىسرائىل ئەۋلادىنى چۆرىسىگە يىغدى، ئاندىن تەۋراتنى بىر مۇسۇلمان، تولۇق يازدى. يېزىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزەير ئۆز كۆڭلىدە: ئەمدى بۇ يازغانلىرىم بىلەن سېلىشتۇرۇش ئۈچۈن كۆمۈپ قويغان تەۋراتنى چىقراي، - دەپ ئويلاپ كۆمۈپ قويغان يەرگە بېرىپ، تەۋراتنى چىقاردى. ۋاراقلار چۈرۈپ، يىرتىلىپ كەتكەن ئىدى.

اللە نىڭ ئۆزىنى نېمە ئۈچۈن ئۆلتۈرۈپ، يۈز يىلدىن كېيىن تىرىلدۈرگەنلىكىنى چۈشەندى.

ئۆزەير مۆجىزىسىگە مۇناسىۋەتلىك خەۋەر ئىسرائىل ئەۋلادى ئارىسىدا تارقىلىش بىلەن تەڭلا ناھايىتى چوڭ پىتىنە پەيدا بولدى.

قەۋمىدىكى بەزى كىشىلەر ئۆزەيرنى: اللە نىڭ ئوغلى! - دەپ ئېلان قىلىشتى.

ئۇلۇغ اللە مۇنداق دەيدۇ:

﴿يەھۇدىيلار: «ئۆزەير اللە نىڭ ئوغلىدۇر» دېدى، ناسارالار: «مەسىھ (يەنى ئىسا) اللە نىڭ ئوغلىدۇر» دېدى﴾.

دەسلەپتە ئۆزەير بىلەن مۇسەنى سېلىشتۇرۇپ:

- مۇسا بىزگە تەۋراتنى بىر كىتابنىڭ ئىچىدە ئېلىپ كەلگەن ئىدى. ئۆزەير بولسا، تەۋراتنى كىتابسىزمۇ يەتكۈزەلدى، - دېيىشتى.

بۇ ناھەق سېلىشتۇرۇشتىن كېيىن، خاتا خۇلاسە چىقىرىشىپ، پەيغەمبىرىنى اللە نىڭ ئوغلى دەۋالدى.

ئۇلۇغ اللە بۇنىڭدىن پۈتۈنلەي پاكىتۇر.

﴿اللە نىڭ شەنگە بالىسى بولۇش لايىق ئەمەس﴾.